

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/184/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512209371
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512209371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Pavla Tkáča, v právnej veci žalobcu R. A. Q..A.. so sídlom v K., O. Č.. X, zastúpenej B. I. A., advokátkou so sídlom v M., I. Č.. X, proti žalovanému G. K., bytom v M. Č.. XXX, o zaplatenie 871,21 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 18.1.2013 č.k. 8C 106/2012-72 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a zároveň určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.12.2002 v časti „C“ návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.12.2002 revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca je neprijateľná. Vyslovil, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobcu titulom poskytnutého úveru.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti „C“ žiadosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ale vyplýva, že žalovaný len požiadal o zaradenie do zoznamu žiadateľa o poskytnutie úverového rámca a o poskytnutie úverového rámca vo výške 2.000,-Sk a vydanie úverovej karty a to za podmienok vopred stanovených žalobcom. Z uvedeného vyplýva, že na žiadosť zákazníka sa môžu zmluvné strany dohodnúť o prípadnom takomto úvere. Ak teda žalobca spôsobom uvedeným vo všeobecných podmienkach rozhodne o poskytnutí úverového rámca a vydaní úverovej karty a následne poskytne klientovi peňažné prostriedky a teda za zmluvu o revolvingovom úvere požaduje žiadosť spotrebiteľa o zaradenie do zoznamu uchádzačov a o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty, zmluvy/žiadosti keďže podľa všeobecných podmienok prijatím žiadosti a teda okamihom vzniku zmluvy úver je odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutí úverového rámca adresované bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol bezpodmienečne individuálny v zmysle § 4 ods. 2,3 zák.č. 258/2001 Z.z. bol súd prvého stupňa toho názoru, že nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy ako to požaduje ust. § 4 ods. 1 zák.č. 258/2001 Z.z. a preto je zmluva o úvere, na ktorú žalobca poukazuje z tohto dôvodu neplatná. Súdu sa teda javí takýto právny úkon spotrebiteľa - žalovaného v časti „C“ zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru ako neplatný s poukazom na § 37 ods. 1 Obč. zákonníka a to na

zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovaného s uzavretím tejto zmluvy v časti „C“. Súd bol toho názoru, že uvedený postup žalobcu sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaného ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Vzhľadom na to, že súd v konaní rozhodol o tom, že je neprijateľné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala viaceré varianty, pričom na základe jednej má byť poskytnutý spotrebiteľský úver výhodnejšie, ako na základe druhej a zároveň nie je možné určiť, ktorou variantou sa má zmluvný vzťah správať, prípadne obsah právneho úkonu má byť určený až podľa následného konania účastníka úkonu, podľa § 153 ods. 4 O.s.p. súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.12.2012 v časti „C“ návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca je neprijateľná.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keďže tento si trovy konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku vo výroku v ktorom súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd výrok o neprijateľnosti podmienky uvedenej v časti „C“ zmluvy o úvere zo dňa 30.12.2012 zrušil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní poukázal na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti vyslovil presvedčenie, že nie je možné posudzovať uvedenú podmienku ako neprijateľnú, alebo ako nekalú praktiku, nakoľko zo samotnej uvedenej časti zmluvy pre klienta nevyplývajú žiadne práva ani povinnosti, klient nie je povinný ani reagovať a akceptovať na prípadnú ponuku na poskytnutie úverového rámca a ak mu je úverový rámec skutočne poskytnutý, nie je povinný ho nijako využívať, ani z neho hradiť nejaké poplatky alebo iné náklady. Z uvedeného ustanovenia zmluvy nevyplývajú žalovanému žiadne práva ani povinnosti, nie je možné ani posudzovať ich prípadnú nerovnováhu, keďže by bolo posudzované neexistujúce. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že uvedená časť zmluvy sa zaoberá hlavným predmetom zmluvy, teda poskytnutím úverového rámca a teda ju ani nie je možné posudzovať ako neprijateľnú. Ďalej bol toho názoru, že súd nemohol použiť ust. § 153 ods. 4 O.s.p., keďže plnenie mu súd nepriznal na základe skutočnosti, že medzi ním a žalovaným nebola uzavretá písomná zmluva o úvere a pre nedostatok formy je tak zmluva neplatná.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak určil, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti „C“ je neprijateľná. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa a na právne normy ktoré súd použil poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti „C“ nie je neprijateľnou.

V prejednávanej veci, ako vyplýva zo samotnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.12.2002 vyplýva, že účastníci konania uzavreli klasický úver za účelom zakúpenia konkrétneho tovaru a to autoreproduktorov, ktorých predajná cena bola 3.990,-Sk. Tento úver sa žalovaný zaviazal uhradiť platbou v hotovosti v sume 399,-Sk, ako aj formou 9-ich mesačných splátok po 399,-Sk. Je teda zrejmé, že podpis žalovaného ako účastníka zmluvy sa týkal obsahu tohto klasického úveru. Z obsahu zmluvy však vyplýva, že do jej obsahu boli pojaté aj ďalšie údaje uvedené pod bodom „C“ ako úverová karta, pod bodom „D“ ako poistenie klienta, ako aj pod bodom „F“ ako dohoda o zrážke zo mzdy.

Z bodu „C“ označeného ako úverová karta vyplýva, že žalobca vo vopred vypracovanom formulári do zmluvy o klasickom úvere zahrnul úplne osobitný samostatný záväzkovo-právny vzťah o poskytnutí tzv. úverového rámca do sumy 20.000,-Sk na základe vydania úverovej karty. Z takto formulovaného obsahu zmluvy teda vôbec nie je zrejmé, či žalovaný ako spotrebiteľ pri podpisovaní zmluvy si bol vedomý toho, že týmto podpisom potvrdzuje nielen podmienky pre uzavretie tzv. klasického úveru, ale aj ďalšieho úverového vzťahu. Tento totiž nemal možnosť žiadnym spôsobom tento druhý úverový vzťah, ktorý bol podsunutý do obsahu zmluvy odmietnuť, keďže k takémuto odmietnutiu v zmluve nie sú vôbec vytvorené podmienky. Z obsahu zmluvných podmienok týkajúcich sa tohto vzťahu o poskytnutí úverového rámca vyplýva, že podpisom mal žalovaný iba požiadať žalobcu o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie takéhoto úverového rámca a o vydanie úverovej karty na jeho meno. Už táto skutočnosť preukazuje, že žalovaný podpísal iba žiadosť a nie konkrétne dohodnuté zmluvné podmienky, keďže v zmluve je ďalej uvedené, že berie iba na vedomie, že jeho žiadosť o vydanie úverovej karty bude následne posudzovaná na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru s tým, že pokiaľ žalobca na základe vyhodnotenia situácie dospeje k záveru, že žalovanému nebude možné vyhovieť v tejto časti, v celom rozsahu vyhradil si právo zmeny navrhovanú výšku úverového rámca, na ním stanovenú a bližšie nešpecifikovanú. Z takto formulovaného textu nemožno vyvodit' odôvodnený záver o tom, že žalovaný ako spotrebiteľ mal úmysel uzavrieť spornú formulovanú zmluvu na základe individuálne dohodnutých podmienok.

Za veľmi komplikovaný a pre bežného spotrebiteľa ťažko pochopiteľný je potrebné považovať aj úpravu záväzku spočívajúceho v splácaní poskytnutého úveru, keďže tento je špecifikovaný iba ako čerpaný úver a s tým súvisiace príslušné náklady. Z uvedeného obsahu vyplýva, že ide o časovo neobmedzený zmluvný vzťah, počas ktorého žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť čerpať do určitého limitu peňažné prostriedky a zároveň mu mala vzniknúť povinnosť tieto splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výška bola upravená na minimálne 5% z poskytnutého aktuálneho úverového rámca. V zmluve je ďalej uvedená iba úroková sadzba platná ku dňu podpisu zmluvy vo výške 2,39% mesačne, ročná miera nákladov pri prvom čerpaní vo výške 20.000,-Sk a pri pravidelnom mesačnom splácaní splátky vo výške 1.000,-Sk s poistením je 16,64 %.

Odvolačný súd je toho názoru, že pre priemerného spotrebiteľa je takmer nemožné vyhodnotiť a teda aj kontrolovať cenu poskytnutého úveru ku konkrétnemu okamihu trvania zmluvy, ktorá bola uzavretá na dobu neurčitú. Takto dohodnuté zmluvné podmienky ohľadne celkovej ceny poskytnutého úveru možno vyhodnotiť ako neprijateľné zmluvné podmienky, ktorých obsah jednak žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť pri uzatváraní zmluvy ovplyvniť a jednak ani kontrolovať a posúdiť ich primeranosť ako aj správnosť výpočtu. Správne preto rozhodol súd prvého stupňa, ak vo výroku rozhodnutia určil, že táto zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti „C“ je neprijateľná.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník v danom prípade žalovaný, ktorému však v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli a žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.